

BOŻECZEK (1) *sb m*

G sg bożeczka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „bożek”; tu: obelż. W polemice religijnej Bóg fałszywie pojmowany: A tak Bogá łámego z fiebie będącego/ Obroćim w iákąś włałność Bożeczka drugiego. GrzegRóżn O.

ZZie